

Tartalom 😊

Fanni levele (lilával):	1
Dukán levele:	11
Fanni összegzése:	13
Szissz válasza:	14
Zikk válasza:	17
Összegzés, zárszó:	18

A korábbi levelekre adott válaszaim rendre zölddel írom. Sajnálom, hogy ennyire személyeskedő hangvétellel váltott néhol, az eredeti felvetésemben direkt törekedtem elkerülni ezt, mert nem ezt az oldalát tartom fontosnak.

Fanni levele (lilával):

Bocsánat, ha túl hosszú, vagy ha ellentmondó, nem akartam annyira végiggondolni, inkább engedtem, hogy menjen. Lehet később meg fogom egy-két pontját, válaszomat, reakciómat bánni. De akkor és oda írtam, ahová úgy éreztem nem hagyhatom szó nélkül. Tegnap este már nem akartam elolvasni, úgyszólván ebédidőm termése.

Kuti:

Sziasztok!

Képviselőkkal és tisztségviselőkkal folytatott beszélgetések után úgy érzem, hogy fontos tisztázni egy kérdést a múlt heti kgy-val kapcsolatban.

Az a benyomásom, hogy általánosan az a kép él bennetek, hogy az alapítvány ultimátumot adott Fanninak, hogy amennyiben nem mond le, úgy mi megyünk. Ez egyáltalán nem igaz, nem erről van szó. Nyilván, most a saját nevemben írok, de azt hiszem, hogy Duki is hasonlóan gondolkodik.

Én:

Részedről igaz is. Te, Péter konkrétan kimondtad, hogy nem gondolod, hogy le kellene mondania Attilának vagy nekem, vagy mindkettőnknek. Ezzel szemben András olyan indulattal mondta ezt az arcomba, hogy köpni-nyelni nem tudtam. Leírnám én azt is, hogy üvöltve követelte a lemondásunkat, de attól tartok, hogy ez csak bennem él így, mert én voltam a célpont, és ez a közel egy hét sem szépítette meg az emléket, csak rontott a helyzeten. Arról nem beszélve, hogy érdekes módon engem egyikőtök sem keresett meg vagy akármi. Nem mondom, hogy nem küldtelek volna el titeket melegebb éghajlatra, hogy 'jóóó ezt ne, még ne, hagyjatok megnyugodni'. Elfáradtam, elegendem van hisztitekből, és nincs erőm veletek szembeharcolni. Nem tudok nektek szakmailag megfelelni. Bár nem is értem már miért akartam. Egy lehetetlen küldetés. Addig jó vagyok, amíg közel tudtok tartani.

Nem tudom, hogy mi az, amivel meg kellett volna keresselek, mi többször is beszéltünk a kgy kapcsán, de azt nem tudtam, hogy azt akarjátok mondani a képviselőknek, hogy érvényes, majd a helyszínen megmondani, hogy nem az. Ez számomra is a levelezés során derült ki.

Valószínűleg csak belülről érzem így, de számomra ezek fontos kérdések, és nem sorolnám a hiszti kategóriába. Értem, hogy másik generáció vagyok, de nekem a legfontosabbak az emberi értékek, „HÖK-ös” mivoltomban is mindig megpróbáltam ezt szem előtt tartani. Ez számodra, számotokra felesleges hiszti, elfogadom, és nyilván úgy teszek, ahogy helyesnek érzem.

Szakmai megfelelés? Nagyon sajnálom, hogy ennyi idő után sem tudtad megszokni a hozzáállásomat, hozzáállásunkat. Az, hogy valakinek mondunk negatívumot, nem azt jelenti, hogy nem felel meg. A kritika a fejlődés legfontosabb építőeleme, ezt mindenképpen el kell fogadni. Nem emlékszem olyanra, hogy bármikor is rosszindulatból mondtam volna akárkinek ebben a szervezetben (vagy akár máshol) kritikát. Ugyanakkor én, személyemben is elvárom ezek kimondását felém, az évek során ez rengetegszer megtörtént, és bizony a legkeményebbeket a legközelebbi barátaimtól kaptam, többek között ezért is tartom őket a barátaimnak, ők nem hagytak cserben annyival, hogy szarul csinállok valamit, de meg se adják az esélyt, hogy javítsak rajta, mert meg sem említik.

A legutóbbi mondatod pedig azt hiszem a HÖK-ben töltött időm messzemenően egyik legmegalázóbb mondata, az, hogy én kihasználjak valakit, vagy hatalmat akarjak, esetleg befolyást szeretnék szerezni bizonyos kérdésekben, szerintem soha nem mondhatta el senki rólam. Igyekeztem mindenbe belelátni és kifejteni, amit gondolok, de soha nem akartam én lenni, aki irányít egy elnököt, vagy akár egy tisztségviselőt. Én rendes ember szeretnék lenni, és úgy látom, hogy ezt sikerült megtartanom, ha a küldöttek nem így gondolják, akkor vagy valamit nem veszek észre (ez esetben persze az előbb kifejtett okok miatt jól esett volna, ha valakinek eszébe jut megböködni a vállam, hogy „bocsi már, de egy hatalomhajhász seggfej vagy”), vagy valamit nagyon rosszul csináltam az elmúlt időszakban.

András folyton mondja, hogy szeret minket és mi ezt tudjuk is jól szerinte. Persze, hogy tudom. Mint ahogy azt is tudom, hogy ő tudja, hogy mindig megpróbáltam neki megfelelni, több-kevesebb sikerrel. Tessék itt a vége. Hogy miért nem akarok veled, András vitatkozni harcolni? Elég egyszerű, a kedves András nem egyszer hagyott ott, hogy ostoba emberekkel nem akar feleslegesen vitázni. Felfogtam, köszönöm. Fájt. De akkor ki sem teszem Andrást meg magamat ilyen felesleges kellemetlen érzésnek. Sem az ő, sem az én memóriám nem tökéletes, szépít, torzít, kihagy pár részletet. Ezen rengeteg nézeteltérésünk volt mindig, próbáltuk megbeszélni, ne mondjátok, hogy nem. De folyamatosan sikerült megaláznunk egymást magán vagy egy négyszemközti hőkös megbeszélés közben, és komolyan mondom, hogy elfáradtam. Nem akarok az az ember lenni, aki nem tudja, mikor kell távozni. Nem akarok 10 évig a partvonalon ácsingózni, hogy na, mikor van rám szükség, mikor lehetek már a megmondó ember.

Kuti:

Mondtuk, hogy megvárjuk a következő ülést, de erősen hajlunk a távozásra. Hogy mit is várunk ettől? Részemről semmiképpen sem olyan dolgot, ami személyi kötődésű. Számomra ami óriási fájdalmat jelent az a képviselői és tisztségviselői hozzáállás, gondolkodás, vagy még inkább nem gondolkodás. Igyekeztem kedden rámutatni arra, hogy miért gondolom rendkívül rossznak a kgy jelenlegi működését, persze könnyen lehet, hogy mérgemben nem sikerült egyértelműen fogalmazni, most gyorsan megpróbálom mégis tisztázni, hátha nem jutok ugyanolyan állapotba. Azt gondolom, hogy ez a kérdés kritikus fontosságú, így érdemes megfontolni, beszélni róla. Konkrét példán keresztül igyekszem szemléltetni, hogy mi a helyzet. A szombati kgy azzal kezdődött, hogy a TTK HÖK elnöke szavazást kért arról, hogy maradjon-e a tisztségében, vagy mondjon-e le. A szavazás - tudtommal, bár nem voltam ott - egyből megtörtént, mindenféle kérdésfelvetés, véleménynyilvánítás nélkül. Nehéz elképzelnem, hogy ha ez nem, akkor mégis mi lehet olyan horderejű téma, amiről legalább egy pillanatra felmerül bennetek, hogy megkérdezzétek miért is történik ez. Tisztában vagyok vele, hogy a képviselőlistán volt egy levelezés korábban, amiről számomra az látszik, hogy még a benne szerepet vállalók sem látták az egészet tisztán, nemhogy azok, akik csak átfutották egyszer (jobb esetben), és nincsenek tisztában a szabályzataink vonatkozó passzusaival. Nem szeretnék most kertelni, szintén tudatában vagyok, hogy ezzel megint tiltólistára fogok kerülni és várom a sok nem szavazatot a beszámolóknra (erről is fogok mindjárt írni), ettől függetlenül őszinte és szókimondó leszek. A küldöttgyűlés egész konkrétan birka szavazógéppé változott, mindenfajta gondolkodást elkerülve, és döntött egy olyan kérdésben, amiről fogalma sem volt, hogy miért tették fel neki, nemhogy arról, hogy mi az értelmes döntés ebben az esetben - és ezt úgy írom, hogy az a döntés született, amit egyébként én is meghoztam volna. Én, mint hallgató, ezt nem tudom elfogadni attól a testülettől, aki arra hivatott, hogy az engem is érintő kérdésekben döntsön.

Ezek után kedden ismét előkerült a kérdés, a tisztségviselők részéről való mély hallgatás megdöbbentő volt számomra, nem tudom, hogy ez a lojalitás vagy figyelmetlenség/nemtörődömség kérdésköre-e, bizonyára kinél ez, kinél az, ezt, azt gondolom, hogy kifejtettem ott, most nem is áldoznék több szót rá. Ami azonban ez után történt képviselői részről, az tényleg gyakorlatilag elfogadhatatlan számomra, hangoztatom egy átlagos hallgató számára. Egészen biztos vagyok benne, hogy ha behívunk egy olyan TTK-s hallgatót, aki nem ismeri a kgy-t, a tisztségviselőket, ugyanezt gondolná. Az alapítvány beszámolóját mindenféle kérdés, vagy hozzászólás nélkül olyanra értékeltétek, mint az EB beszámolóját (nem emlékszem a pontos számokra, de nagyságrendileg egy szint volt), azé az EB-jét, aki beismerte, hogy bizony több hibát is ejtett az utóbbi időben, nem is olyan kicsiket (szintén semmiféle személyeskedés, Attila és Bálint, egyáltalán nem veletek van gondolom, sőt azt gondolom, hogy a tisztségviselők között határozottan említésre méltó az aktivitásotok).

Én:

Én nem tudom a tisztségviselők mit gondolnak erről, de nem állt szándékomban kiépíteni egy elnök és emberei rendszert és nem is hiszem, hogy ez megtörtént volna. Ha meg az az ok, hogy nem értitek, miért nem kérdeztek? Az a baj, hogy sejtem a választ miért nem kérdeznek. Nem

akarnak lemaradottnak tűnni, nem akarják hogy hasonlóan meg legyenek alázva, mint pl Matyi volt, nem akarják hogy ostobának legyenek nézve, nem merik felvállalni a véleményüket, mert tudják, hogy a nagy öregek, akik már 4-8 éve itt vannak jobban tudják és nem tűnnek túl kedvesnek.

Őszinte leszek, nem emlékszem, hogy Matyi mikor lett megalázva, valószínűleg nem szándékosan tettem, ha ilyen volt, de nagyon resteltem. Azoknak, akik ezt érzik, annyit tudok tanácsolni, hogy gondolják végig, hogy mi történik, ha valaki „kioktat”. Következésképpen a legrosszabb lehetőségeket választom most minden eseménynél. Felteszel egy kérdést, amire nem tudod a választ. Tegyük fel, hogy tudhatnád már a választ, mert valahol olvasnod/látnod/hallanod kellett volna. Valaki leszól, hogy miért nem figyelsz. Te azt mondod, hogy bocs, igazatok van, tényleg nem figyeltem. Szerintetek emiatt bárki rosszabb, vagy butább embernek fog gondolni? Én nem hiszem, cserébe legalább úgy döntöttél, hogy tudtad miről van szó. Emellett, garantálom, hogy a kgy igen nagy része szintén nem tudott volna válaszolni erre a kérdésre, tehát igencsak jót tettél több emberrel is.

Én erősen hiszem, hogy ebben a küldöttgyűlésben egyetlen buta ember sincsen, de azért ne engedjétek el magatokat, az okos ember azért is okos, mert sok információt gyűjt.

Páran még talán emlékezhetnek arra az időszakra, amikor idekerültem, szacskó lettem. Képviselő még nem voltam akkoriban, de választmányi delegált igen. Megszámolni sem tudnám, hogy mennyiszer kaptam a fejemre, hogy megint miket beszélek, és mondanom sem kell, hogy jelentős része ennek pusztán annyiból állt, hogy „ezt már annyiszor megbeszéltük”, pedig csak kérdést vettem fel. Igen, leszóltak, beoltottak, leérveltek, ekkor a választmányban olyanok ültek, mint például Duki, Eti, Ivancsó Vera, Ferdinandy Bence, László Dávid stb. Mind régi, tapasztalt arcok, akiknek már volt egy kialakult képük és rálátásuk, és bizony nem kíméltek engem, akármilyen fiatal is voltam. De engem azért küldött oda a szakterületem, hogy tegyek meg mindent, amit csak tudok, annak érdekében, hogy nekik jobb legyen. Ha megaláztak, tovább kérdeztem, ha kiborultam, ott voltak a barátaim, hogy helyre tegyenek, ha hülyeséget beszéltem elismertem, hogy hülye voltam.

Én így tanultam, és tudom, hogy ez nem a jó út. Ennek megfelelően hangoztattam többször is a véleményem ezzel kapcsolatban, amire például pont te, Fanni, igencsak emlékezhetsz, számos választmányi ülésen és emlékeim szerint még kgy-n is elhangzott (ha nem is hivatalosan, de szavazatszámolás alatt pl. a tavalyi alakulón külön szót áldoztam rá), hogy mennyire fontosnak tartom az „idősebbek” olyan jellegű példamutatását, ami ösztönzi az újakat a véleménynyilvánításra, kérdésfeltevésre. Ennek igyekeztem én magam is eleget tenni, úgy érzem, hogy sok apró-cseprő kérdésre is türelemmel tudtam válaszolni, de elhiszem, hogy ha azt mondjátok, hogy ez nem sikerült, ez esetben sajnálom.

Hiába vagytok segítőkészek, de elfelejtettétek, hogy voltatok tanácstalanok tudatlanok, kezdők is. Akkor el kellett magyarázni, hogy mi hogy van és kedvesnek kellett lenniük hozzátok. Ez

sokatoknak megy, de van, aki ennek igencsak a híján van, ha valami kicsit is komolyabb témáról van szó. A kezdő fél, hogy ki fogják oktatni 40 ember előtt. Én sem merek nektek visszazólni, akár csak kicsit is beleszólni, abba amit csináltok még kérdezni sem. Nem, hogy vitatkozni, ne röhögtesse. Két másodperc alatt, úgy ki lesznek forgatva a szavaim, hogy már én sem tudom, hogy eredetileg mi volt a célom a mondattal.

Kiforgatott szavak? Csak én maradtam le, vagy tényleg ennyire szar ember lett belőlem?

Minek ülök én itt egyáltalán? A másik, ami probléma még, hogy András például hú a saját és a TTK HÖK elveihez, de abszolút meggyőzhetetlen bármiről, amit ő nem úgy gondol az nem létezik. Akárhogyan nézzük, ez a folytonos erőszakos makacsság nem előremutató. Még a nagy "DAF kettőspontzárójelbezár" sem tudhat mindent. Ezzel szemben Péter és Kornél sokkal jobban tud azonosulni (ha nem is tökéletesen) a szerepével és segítőkészen áll a legtöbb helyzethez. Vehemensen tudnak érvelni, ami ijesztő lehet, de partnerek a vitában, nem meggyőzhetetlenek.

Legalábbis mindig igyekeztem, sajnálom, ha nem jött össze.

Ha tisztségviselői részről a nemtörődömség az ok, akkor vessen magára az illető.

Csak éppenséggel nem a tisztségviselő vet magára, hanem a nemtörődömsége okán több ezer hallgató.

Kuti:

Mi lehetett ennek a sok nem elfogadó szavazatnak az oka?

A beszámolóink rég nem ütött meg ennyire pozitív hangot. Évek óta, gyakorlatilag először írhattunk arról, hogy bizony beléptünk azon a kapun, ami a fejlesztésekhez vezet, és hátrahagyjuk azt az állapotot, amit inkább csak tűzoltásnak tudunk nevezni. Az alapítvány az elmúlt lassan három évben olyan előrelépést produkált, amiről álmodni sem mertünk volna annak idején, amikor ezt Dani és Duki átvette. Hencegni nem szeretek, ezt is csak azért írom le, mert nyilvánvalóan nem az én érdemem, az imént említett két ember (meg persze a dolgozók) tett rengeteget azért, hogy ez létrejöjjön. Lényeg a lényeg, a beszámolóinkban igen sok felmerülő ötletéről írtunk, amik megvalósításába is belefogtunk.

Számtalanszor kértünk benneteket, hogy alkossatok véleményt, határozzátok meg az alapítvány tevékenységi körét, mondjátok meg mire van szüksége a hallgatóknak, és mi igyekszünk ezt megcsinálni. Nem kell kifejtenem, hogy ha 10-es skálán értékelitek, mennyivel 10 feletti az értéke átlagosan annak, hogy mennyire szartátok ezt le (persze vannak kivételek, nekik nagyon köszönjük a segítséget).

Én:

Ezt is sokszor mondtam. Egy átlag hallgatónak, mentornak, képviselőnek lövése sincs, hogy mit jelent az a szó, hogy Alapítvány. De szerintem ez a magyar társadalom 80%-ára is igaz. Sokkal többet kellett volna kommunikálnotok, nem csak azt, hogy ti mit csináltok, hanem hogy mire jó ez, mit lehet tenni, mi a háttere, miért jó, milyen lehetőségek rejlenek benne. Nem feltétlenül ezen az Alapítványon bemutatva, de megmutatni, hogy srácok más egyetemen ez működik. Harcoljatok értünk vagy legalább segítsetek.

Igazából folyamatosan beszámolunk, ötletelést tartottunk, akármikor valami felmerült igyekeztünk elmondani mit tehetünk. Persze tény, hogy nem csináltuk igazán jól, rengeteget lehetne fejlődni, de szerintem egy képviselő tudhatna már eleget az alapítványról, ha akarna tudni. Mindenesetre ebben kétségtelenül igazad van.

Fogalmam sincs, hogy más egyetemeken hogy működik, én sem vagyok ezekkel képben (nyilván lehetne tőlük is ötleteket meríteni, de nem volt erőm nekem erre).

Kuti:

Hogy mondjak negatívumot is, bizony van még bőven olyan dolog, amivel nem haladtunk, például a bankváltás, (2013 decembere óta kb?) az alapító okirat bejegyzése (2014 május? De ez teljesen közös hiba) stb. Erről egyetlen számon kérő szót sem hallottunk, vagy egy kérdést akár, hogy hogy áll a helyzet - mert abban viszont tökéletesen biztos vagyok, hogy gyakorlatilag senki nincs tisztában azzal, hogy ezek miért fontosak, és azzal sem, hogy hogy állnak. Pedig egyetlen mondatotokba kerülne utánakérdezni, mindenre válaszolunk.

Én:

- Ez pedig ebben a formában nem igaz. Csak elküldtetek, hogy „ajj, van más dolog”. Mindig elküldtem nektek törvényszéki határozatot, amivel 3 havonta bombáz a bíróság. Egyszer érkezett rá válasz, hogy majd megoldjuk, a legutolsót már el se mertem küldeni. Ugyanaz mint ez előző, úgymint csak azt fogjátok mondani ráér. Akkor ráér. A személyi tartalmáról nem is beszélve az okiratnak, ahol az Alapítvány Felügyelő Bizottság tagjai között nem szerepelek, úgy, hogy most én vagyok a bizottság elnöke.... komolyan mondom szégyellem magam, mikor hallgatom, hogy a NIT (Nemzeti Ifjúsági Tanács, melynek az TTK HA alapító tagja, de már egy-két éve nem képes hivatalosan megalakulni) szenvedését ócsároljátok, amikor egy pillanatig sem jobb a helyzet ilyen téren nálatok. Lehet a jogszabályok a hibásak, nem tudjuk rendesen értelmezni, hogy mit kell odaírni stb. De van ingyenes jogi tanácsadás...

Talán nem fogalmaztam egyértelműen, de arra gondolok, hogy a kgy előtt nem volt számon kérés, talán csak egyszer, a záró kgy előtti választmányon elmondtal pár dolgot, amit gondnak éreztél, ekkor megkértelek, hogy a küldöttgyűlésen is mondd el ezeket – nem véletlen kértem ilyet. Én, személy szerint egy tisztségviselő munkájával nem tudok elképzelni olyan problémát, amit csak személyesen neki mondok el. Ez többek között azért is fontos, mert a képviselőknek is tájékoztatva kell lenniük ezekről a kérdésekről. Ha kell, minden egyes ülésen, addig, amíg nem oldódik meg a probléma.

A NIT kérdésköre nyilvánvalóan más helyzet, az a szervezet konkrétan nem létezik, tevékenysége sincs gyakorlatilag, mi pedig lényegében ugyanúgy működünk tovább a módosítás nélkül, mint korábban. Ez rendkívül félrevezető mondat volt részedről.

Kuti:

Elfogadom, ha egy képviselő egy adott tisztségviselőt alkalmatlannak tart a feladatának elvégzésére, ezért indoklás nélkül minden beszámolójára nemmel szavaz. Persze ha ez a helyzet állna fenn, akkor a korábbi beszámolóinkra is így szavaztatok volna.

Ennek megfelelően tökéletesen tisztán látszódik a szavazás kimenetelének indoka: Dukán csúnyán szólt Fannihoz és Attilához, ezért leszavaztatok páran a beszámolóját. **Én:**

Nem vagyok benne biztos, hogy csak ennyi áll a háttérben. Tény, hogy nem a tevékenység lett kizárólag értékelve, de szerintem több megbúvó gond is van.

Ha van megbúvó gond, akkor ezekről mi miért nem tudunk? Ha valakinek problémája van, akkor azzal teszi a legrosszabbat, ha nem mondja el, mi sem tudunk javítani. Sőt, egy képviselőnek azt gondolom, hogy kifejezett kötelessége ezt megtenni, de egy tisztségviselő sem nagyban különbözik ettől. Milliószer elhangzott, hogy lehet anonim véleményeket is küldeni, akkor annak sem áll fenn a veszélye, hogy valakit megaláznak. Ez tényleg megbocsájthatatlan, hogyha nem teszi meg valaki, én legalábbis hallgatóként nem tudnám megbocsájtani.

Kuti:

Remélem elolvasva még inkább tudatosul bennetek, hogy mennyire félelmetesen nagy erkölcsi és képviseleti vétetek, amit tettetek. Oda mernétek állni egy hallgató elé, aki szavazott rátok, és elmondani neki, hogy ezért szavaztatok nemmel valaki szakmai beszámolójára?

Az, amit műveltetek tökéletesen megfelel azoknak a sztereotípiának, amiket a HÖK felé éreznek az emberek, és amin ti magatok is fel szoktatok háborodni.

Ti, visszaéltetek a szavazatokkal, azért, hogy olyan embereket támogassatok, akiket szerettek. Ezt hívják belterjességnek. A barátokat kérdés nélkül elfogadjátok, támogatjátok, de amint valakit nem szerettek, onnantól mindegy, hogy milyen munkát végez. Az, aki nem tudja félretenni azt a kérdést, hogy kit szeret, és emocionális döntést hoz racionalitás nélkül, az ne mondja magára, hogy képviselő.

Én:

Ez lehet sokaknak rosszul fog esni, de én nem hiszem, hogy túl sok barátom lenne ebben a csapatban. Jó, nekem eleve furcsa kép él a fejemben a barátságról, de hogy mindenki az lenne ez egy nagy boldog család, azt kétlem. Igen, nincsenek nyílt konfliktusok és nagy feszültségek és arcsokodások. De ez nem szeretet. Egyszerű jóindulat, és az, hogy a több tisztségviselő felvállalja a hibáját elmondja a kgy-nak és így fel sem merül, hogy maszatolás van... vaaaagy épp hogy itt kellene felmerülnie, a kicsi hibákat elmondja a nagyobbakat tussolja...

Itt teljesen félreértetted azt, hogy mit értek „barát” alatt, és elsiklottál a lényeg felett. Pont nem ez volt a mondanivalója az én írásomnak. Hívhatjuk bárhogy, itt tényeknek, és nem a személyes szimpátiának kéne szerepet játszania. Persze ez csak az én „képviseletfogalmam”.

Kuti:

Ez tökéletesen igaz pl. a tisztségviselő-választásokra is. Hiába hirdeti itt a TTK HÖK az óriási nyitottságot, és hogy hozzánk bárki jöhet, nem zárjuk ki, a túrót nem! Egészen konkrétan addig nem zárjátok ki az embereket, amíg nincs esetleg olyan a kérdéses posztra, akit már ismertek, és nem alakult ki bennetek nagyon rossz kép. Több alkalommal is láttam már a TTK HÖK-ben ilyen választást. Ez továbbra sem képviselet, és továbbra sem felelős döntéshozatal, hanem belterjesség.

Én:

Ezt én sem értem. Több részét nem értem, és azt hiszem nem is fogom. Két vagy több ember között miért nem lehet úgy objektívan dönteni, hogy veszem a kvalitásaikat és céljaikat. Nem kedveled, ezért nem szavazol rá? Nem kell elmenni vele vidámparkba... Egy operatív feladatot kell rábíznai. Vagy az zajlott le a fejekben, hogy rá szavazok, mert a szacskó azt mondta, hogy itt B a következőnél pedig C? Ha ilyen történik és nem a saját véleményetek miatt csináltok valamit, akkor azt hiszem nekem sincs itt keresnivalóm. Kérdezni kell, mindenkitől, több nézőpont, nagyobb rálátás, spektrum szélesítés. Nem véletlenül bombázlak titeket random anyagokkal, hanem mert várom, hogy mit gondoltok róla. Az előzőhöz képest lehet itt jön a minimális ellentmondás. Azért jó itt lenni nekem, mert nem egyedül döntök, nagyon kevés esetben van ilyen. Ha nem tudok testületet (kgy, választmány) megkérdezni valamiről, akkor legalább pár tisztségviselőt sikerül. Több vélemény, több lehetőség.

Olyat nem feltételezek, hogy szk mondta meg itt valaha is a képviselőinek, hogy hogy kell szavazni, ezen felül ebben a pontban teljesen egyetértek veled.

Kuti:

Rengeteg dolgot tudnék még írni, de remélem látszik, hogy mi történik itt, gyakorlatilag az a testület, ami azért jött létre, hogy a hallgatói igényeket összegyűjtse, és ezeknek megfelelően alakítsa a TTK HÖK-öt, mindenféle kérdés nélkül megszavaz bármit, amit "cuki" emberek elé tesznek. **Én:**

A lényeg, hogy itt egy elvi kérdéskört is vitatsz, amit szerintem már régen meg kellett volna beszélni. Egy képviselő kötött vagy szabad mandátummal rendelkezik? Ha ez a kérdéskör tiszta, akkor ebbe az igényfelmérés meg képviselő visszahívás témába mélyen bele kell menni, de számomra káosz, hogy mit vártok a rendszertől. Mert jelenleg ez a kettő érdekképviselési forma keveredik, ha nem is írjuk le legalább tudjuk már, hogy merre felé tartunk, vagy ez a vegyes dolog, akkor legalább ezt lássuk.

Ezt nem így gondolom. Attól, hogy valakinek szabad mandátuma van, attól még nem kap feljogosítást arra, hogy a döntések alapvető célját módosítsa. Egész egyszerűen annyi történik, hogy a képviselőségből adódóan nagyobb rálátása, tapasztalata, tudása okán hozhat olyan döntést, amit a választója nem biztos, hogy úgy hozott volna meg, de a döntés céljának ugyanannak kell lennie. Ebben a konkrét példában az, hogy azt a tisztségviselőt válassza meg, aki a legjobban ellátja a munkáját. Ha én arra szavazok, aki nekem a legszimpatikusabb, akkor a döntés célja az lett, hogy körülvegyem magam szimpatikus emberekkel, és ez nem elfogadható.

Kuti:

Az alapszabály kérdéskörébe bele se kezdek, de talán páran tudjátok mit gondolok erről, a kgy éppenséggel tudatában sincs annak, hogy ő a jogalkotó testület, és neki kéne létrehozni a szabályozásokat, de főleg annak nem, hogy miért nem az eb feladata ez...

Én:

- Félreértés ne essék az EB szövegezte ezt, és nyilván mint hallgatók jogukban állt véleményt is nyilvánítani. Viszont az igazán lényeges kérdéskörök nem véletlenül lettek a Kgy elé terjesztve.

Lehet, hogy nem sikerült minden oldalról megközelíteni, ezt aláírom, de hogy odadobtunk volna egy cafatot, hogy tessék ezt mi írtuk, inentől ez lesz (najsarkítomamitirtál), azt tagadom.

Bocsánat, most már bizonyos, hogy érthetetlenül fogalmazok, de egyáltalán nem erről beszéltem. A helyzet az, hogy a küldöttgyűlés szépen végignézte, ahogy a HÖK hitelességéért felelős testület tagjai írják az alapszabályt, és – egy-két kivételtől eltekintve – teljesen természetesnek vették ezt, ahogy ez a TTK HÖK-ben bevett szokássá is vált. Pedig ez így nincs rendben, az EB-nek nem ez a feladata, egyáltalán nem az EB felelőssége, hogy milyen szabályokat alkotnak a képviselők, és nagyon nagy szerencse, hogy ők ezt évek óta ennyire a szívükön viselik, és ennyit dolgoznak vele. Amit én írtam ebben a levélben, az nem volt hivatott minősíteni a végül elfogadott szabályzatot, pusztán arról szólt hogy a képviselőgárda tökéletesen figyelmen kívül hagyta a kérdést.

Kuti:

Visszatérve az eredeti kérdéshez, hogy mit is várunk mi a KGY-től, mire mondtuk, hogy megvárjuk a következő ülést, nagyjából ezeket:

- önálló gondolatokat, kérdéseket;
- ha valamiről nem tudsz, akkor azt kérdezd meg, ne hozz úgy döntést, hogy nem tudod miről is van szó igazából;
- válaszld külön a személyes dolgaiddat a képviselőtől, ne személyes szimpátia alapján dönts; - legyél őszinte, ha bárkivel gondod van, mondd el, abból tud tanulni, *főként* igaz ez a barátaidra, ha a barátaid hibájára nem hívod fel a figyelmet, és hagyod, hogy ugyanúgy tovább csinálja, az számára is óriási gond;
- hozz olyan döntéseket, amiket meg kell hozni, akkor is, ha rosszul esik a lelkednek, pontosan tudod, hogy azért vagy képviselő, hogy a hallgatók javára legyél, nem azért, hogy ne bántsa senki a barátaidat. Ha valaki nem végzi jól a munkáját, annak nem szabad elfogadni a beszámolóját (ezt konkrét kérdéstől, beszámolótól függetlenül mondom).

Én:

Ez igaz. Ezt is szeretném látni, ezt várom el, mint hallgató.

De akkor itt tenném fel azt kérdést, hogy amikor egymástól függetlenül bejöttetek a haliba és hallottátok, hogy mennyire fogalmunk nincs mit csinálunk/csináljunk, nem segítettetek, hanem legyintettek és leléptetek, akkor ezek a magvas gondolatok még nem éltek? Mi kérdeztünk. Választ nem igazán kaptunk. De lehet ezt én látom rosszul, a többiek nevében nem beszélhetek.

Szintén nem tudom, hogy milyen esetről van szó, de én azt gondolom, hogy többször is jártam bent, kérésre is, ott is maradtam egyszer kabátban, táskástul. Amit megkérdeztek mindenről elmondtam a véleményem, persze nem mindent gondoltam teljesen végig, de nem is hiszem, hogy ez az én feladatam lenne. Én elmondtam, amit visszakézből gondolok a dolgokról, ezen felül ott vannak a ti gondolataitok is, az enyémet megfontoljátok, hogy jó-e, vagy nem. Úgyhogy tulajdonképpen ezzel egyáltalán nem értek egyet, hogy nem válaszoltam volna bármikor is.

A magvas gondolatok pedig szerintem egyértelmű, hogy a képviselőkre vonatkoznak, – ugyan eddig némileg hiányzott – én már egy ideje nem vagyok az, szintén nem örülök, hogy ezt kapom a fejemhez, mikor ezek nem az én feladataim lennének.

Kuti:

Nyilván sok mindent kihagyok, sajnos megint kezdek igencsak csalódott hangulatba kerülni, így nem is folytatom ezt.

Ha még ennyire sem képes a társaság, akkor semmiképpen nem maradhatok, az én elveim, erkölceim nem viselik el, hogy az annyira szeretett TTK HÖK ilyenné váljon, ehhez egész biztosan nem adom a nevem és nem szeretném ezt látni. Erre gondoltam amikor azt mondtam, hogy megvárom a következő kgy-t, nem arra, hogy lemondásokat követelek, pláne nem akarom zsarolni a TTK HÖK elnökét, vagy bármely tisztségviselőjét. Nem személyekkel van gondunk, ennél *sokkal* nagyobb a baj. Sőt, pontosan a személyek jóindulata az, ami miatt eddig nem történt menthetetlen gond.

Én:

Nem is gondoltam, hogy te zsarolnád. Az talán erős. Ám az ultimátum Andrástól elég egyértelműnek tűnt. Ott és akkor. Illetve az is, amit később visszahallottam, hogy mit mondott másoknak csak azt erősítette, hogy csak az tenné őt boldoggá, ha távoznék.

Kuti:

Kérlek, hogy fontoljátok meg, persze még mindig dönthettek úgy, hogy továbbra is ez marad a hozzáállásotok, ha úgy értékelitek, hogy ez a legjobb a hallgatóknak, akkor egész biztosan így van, hiszen amit a KGY mond, az a hallgatók szava. Ebben az esetben sok időt spórolna nektek, ha egyszerűen feloszlátok a küldöttgyűlést.

Én:

Ezzel maximálisan egyet tudok érteni. Ne raboljuk itt egymást idejét, nekem se jó, ti is unjátok, hogy pattogunk páran. Tessék mélyen befelé fordulni és eldönteni, hogy miért kezdtetek bele egyáltalán, vagy, hogy fel akartok-e nőni a feladathoz.

Kuti

P.s.: Félelmetes, hogy ilyen is történt, nem gondoltam volna, hogy egész kgy-t érintő alapvető fontosságú kérdésben nem a képviselőlistát fogom használni valaha is, de ezt el se merem küldeni oda, mert elsüllyednék szégyenemben, ha egy random hallgató vagy egy oktató látná, hogy mi történik.

Én:

Ez nekem nagyon visszás. De erre való tekintettel én sem képviselő listán fogom ezt a választ megtenni.

Ezt átgondolva igazatok van, ennek megfelelően ezen válaszomat már oda juttatom el.

Dukán levele:

Sziasztok!

Tökéletesen egyetértek az egész poszttal. Nem akarom megismételni a benne foglaltakat, csak pár dolgot szögeznék le, főleg azért, mert ma azt hallottam, hogy a TTK HÖK képviselői, tisztségviselői között az terjed (ahogy Kuti is írta), hogy én (vagy én és Kuti, ami most lényegtelen) megszaroltuk Fannit. Amit Kuti leírt, pontosan ugyanazt várom én is, térjünk vissza ezekre a következő KGY-n és a Küldöttgyűlés hozzon döntést arról, hogy ítéli meg az eseményeket. Én nem várom el senkinek a lemondását, amikor a lemondás szót mondatba foglaltam, arról beszéltem mindig, hogy a Küldöttgyűlés szándékos megtévesztése olyan hiba, amiért én lemondanék és képviselőként is legalább azt várnám, hogy ez felajánlásra kerüljön, azt nem tisztem megítélni (hiszen nem vagyok képviselő), hogy ezt el is kéne-e fogadni. A

számomra fontos tények, amiket úgy érzem le kell írnom (és amelyek mindegyike dokumentumokkal is alátámasztható, ha valakinek igénye van rá):

1. Amiket a KGY-n mondtam vagy a kérdésben írtam, teljesen független az Alapítvány elnöki tisztségemtől, ha nem lennék tisztségben, akkor is ezt írtam volna, hiszen 5 évig voltam TTK HÖK KGY képviselője.

2. Amíg én vagyok az Alapítvány elnöke, az Alapítvány azt teszi, amit a HÖK (és annak mindenkori elnöke) mond, mert az Alapítvány a HÖK-é. (Ezt deklaráltam többször KGY-n és Fanninak nagyon sokszor.) Ha valaki ezzel ellentétes példát tud hozni, akkor elismerem, hogy hiteltelen vagyok a témában. Ha a HÖK szándéka törvényellenes vagy szerintem erkölcstelen, felhívom rá a figyelmet. Ha nincs konszenzus, akkor Kuti szavaival élve, ehhez nem adom a nevem és átadom másnak a lehetőséget, aki tud ezzel azonosulni.

Én:

Nekem ezzel csak az egy bajom van, hogy előrevetítetted rögtön, hogy ez fog történni. Pedig az alapítvány és a jogállása fel sem merült. Példát már nem tudok mondani, de arra emlékszem, hogy győzködsz, hogy ez nem jogszabály/törvény ellenes, ilyet lehet csinálni, hajrá; mikor azt mondtam, hogy én ebben nem szeretnék részt venni. Bízom benned, olykor túlságosan is, és adok a szavadra, ezért belementem. De én tartok tőle, hogy található ilyen jellegű folt az alapítvány elmúlt 3 évében, nem is beszélve az azelőtti időkről.

Dukán:

3. Az elveim mindig előbbre valók lesznek a személyes kapcsolatoknál, ott különösen, ahol valamilyen választott tisztségben vagyok. Nekem fáj a legjobban, hogy pont öcsém és Fanni az, akinek most neki kellett mennem, ettől nem szeretem őket kevésbé, de szerintem ezt ők tudják. Ez a vita nem rólunk, hanem a TTK HÖK tisztségviselőinek tetteiről szól. **Én:**

Igazán értékeltem volna, hogy akkor legalább megkeress András, ezt már írtam Péternek is. (Néha úgy tűnik a kommunikációt is megelőzik elvek.) De hogy azt állítottad, hogy megaláztalak a kgy-n

az nekem elég sok volt. Tisztában vagyok vele, hogy aláztalak már meg személyesen, szakmailag vagy akárhogy, de ez az állítás vagy, ahogy visszajutott hozzám az nem kicsit a földbe döngölt, az elnökségi előtt tett megjegyzéssel és az EHÖK Kgy-n tartott beszéddel együtt. Bár ez elég nyilvánvaló volt, azt hiszem. Haver, december 18-a óta hozzám sem szólsz, hacsak nincs kikényszerítve egy ülésen. Mást mondasz nekem, mint az egyik tisztségviselőnek arról, amit megbeszéltünk, hogy működik és jó és mehet. Mégis hova tegyem ezeket? Zsebre?

Dukán:

4. Nem vágyom hatalomra (ha ezt egyáltalán annak tartja valaki, én biztos nem) és pénzre (ezért nem vettem fel soha egy fillért se az alapítványos tevékenységemért), bárkinek átadom az Alapítványt, az Alakuló KGY-n már mondtam, az alapvető feladatokat, amit vállaltam az Alapítványnál, már elvégeztem. Ezt egyébként szintén más fórumokon is deklaráltam, Fanninak is többször mondtam amikor személyemben támadott, hogy nagyon szívesen átadom másnak az Alapítvány vezetését, sőt segítek is neki.

Én:

Soha nem azt mondtam, hogy ez igaz. Csak azt, hogy így néz ki. Pontosan ugyanúgy viselkedsz kívülről, mint azok, akiket messziről elkerülsz és megvetsz, hogy hogyan akarják 30 évesen irányítani hallgatói közéletet, mert egyszer 8 éve majdnem hők elnök lett. Mindig meg tudtad magyarázni, hogy ez nem így van, nem vagy olyan mint ők, és én tudom is. De nem hiszem, hogy látnád, ez hogy néz ki kívülről. Az utódnevelés problémájába bele se merek menni. Nekem nagyon tudatok mind pattogni, hogy már november van, hogy áll az utódképzés. Az Alapítványnak ez miért nem probléma? Marad a leköszönt hőkösök gyűjtője? Semmi vérfrissítés? Okok, hogy gyere, ha érdekel, és váltsunk le és majd akkor segítesz neki. De ez nem az, amire szükség van, így nem lehet utódképezni, így nem lesz utánpótlás.

Az alapítvány nem említhető egy lapon ilyen szempontból a HÖK-kel. Ezt szerintem ti is tudjátok. Arról a részről pedig, hogy leköszönt HÖK-ösök gyűjtője marad-e, én egyrészt nem annak láttam eddig (tekintve, hogy például én azért közel másfél évet tisztségben voltam a HÖK-ben és itt is egyszerre), másrészt nem szeretném, ha az történe, hogy én kiválasztok egy embert, akit jónak gondolok és onnantól az lesz. Ezt nagyon jó lenne elkerülni, sajnos erre is látok példát a HÖK-ben.

Dukán:

5. Őszinte vagyok és nyitott, sőt szeretek beszélni. Bárki, bármikor kereshet bármilyen kérdéssel, szívesen válaszolok, ha valakit érdekel a véleményem, akkor azt is szívesen kifejtem bármiről. A telefonszámom, e-mail címem tudjátok, FB-on elértek. Ha úgy érzitek, hogy gondotok van velem vagy csak nem értitek, hogy mit miért csinálok vagy mondok, akkor megkereshettek. Nem vagyok aktív részese a TTK HÖK belső életének, ezért az újak már nem ismernek, ezt pont azért van, mert nem szeretném, hogy én határozzam meg az érdekképviselő irányát. Úgy érzem, hogy azok, akik szándékosan elferdítik a szavaim, azok ezzel visszaélnek, de nem szándékozom az ehhez hasonló önvédelemnél tovább menni a személyeskedő támadások esetében.

Én:

Az eleje igaz. A végét viszont máshogy látom. Te alakítod a TTK HÖK-öt azóta, hogy elnök voltál. Minden egyes elnöknek a belső tanácsadói körében voltál, persze ezt nem úgy kell érteni, hogy mind vakon hallgatunk a Dukánra és nem tettünk addig semmit, amíg nem mondta meg mi legyen. De lényegében te neveltél fel erre a feladatra (legalábbis engem) és tudod, hogy csak radikálisságodban nem tudok azonosulni jórészt a mondandóddal. Ezért nem csak szakmailag, hanem személyesen is fájt, hogy ezt gondolod, úgyhogy tisztában vagyok veled, hogy nem személyem elleni támadásnak szántad, hiába mondogatják körülöttem, hogy az is van benne.

DAF :)

Fanni összegzése:

Én:

Zárszónak azzal kiegészíteném, hogy elég sokszor azt éreztetitek velünk, másokkal, hogy lenéztek minket és a ti demokrácia felfogásokat próbáljátok ráerőltetni mindenkire. Úgy viselkedtek, mintha ti találtátok volna fel a spanyol viaszt és mi ide már csak rombolni jöttünk, mert úgy látszik a fejlesztés vagy akár csak a fenntartás nem megy.

Ritkán történik ez, de azért erre nehéz szavakat találnom. Tényleg nem szerettem volna fennhordani az orrom, nem akarok kiskirályt játszani. Ezek szerint ezt a célokat nem sikerült megvalósítani, sajnálom, hogy így viselkedtem. Azt gondolom, hogy a HÖK-ben rendkívül fontos a szakmaiság, de ennél még határozottabban gondolom, hogy az életben nagyon fontos, hogy rendes, jó emberek legyünk. Ugyan sok mindent csináltam rosszul az utóbbi években, de ekkora hibáról nem volt tudomásom, sajnós, pedig ezek szerint már jóval korábban szembe kellett volna néznem a felelősséggel, amit most meg is teszek. Erre nincs mentség.

Emlékszem én annak az alapszabálynak a beterjesztésére, amit most újra próbáltunk írni. Nem volt olyan hűdekirály, és szenvedtünk, mint képviselő, alig vártam, hogy lelépjek onnan. Ugyanezt csináltátok, behoztatok egy jó pár elvi kérdést, amit érdemes megvitatni. Tény, hogy a szövegszerűhöz jobban értetek, de most sem voltatok kizárva a folyamatból, sőt Pétert kértem is többször, hogy segítsen, mert bajban leszünk.

Ez egyáltalán nem igaz. Ez a baj, hogy ezt gondoljátok, hogy mi jobban értünk hozzá. Nem, egész egyszerűen mi nem voltunk restek akár több száz munkaórát is rááldozni arra, hogy rendben legyenek a dolgok. Igen, Fanni, kértél, és ha jól emlékszem összesen több, mint 100 kommentet hagytam a tervezetben, több helyen átírtam, véleményeztem. Korábban is írtam, de semmiképpen sem gondolom, hogy az én feladatomban lenne az alapszabályt megírni, de igyekeztem segíteni, és azt gondolom, hogy az EB-t, téged és Zsoltit leszámítva még így is jelentősen többet tettem azért, hogy legyen kész, mint a többiek. Még a kgy-n is igyekeztem dolgozni veled. Persze azt is elfogadom, ha ti nem így látjátok, lehet, hogy csak belülről értékelem így.

A módosítás először András által vezetett Kgy-n ment át, de csak Kornél elnöksége alatt lépett életbe. Több mint fél évet váratott magára az egész. Hogy összeálljon, hogy újra legyen szövegezve, hogy újra gatyába legyen rázva. Ez mintha teljesen kiment volna a fejedből.

Az, hogy sajnálkoztok, hogy nincs vita kgy-n számomra fura néha. Több indokból is, nincs normális vita kultúra az kgy-n, nagyon régóta. Mondjátok, hogy ezelőtt egy évvel volt és én tettem ezt tönkre, és akkor veszem a kalapom. Tény, hogy egyszerű tömondatokban fogalmazok és nem barokk körmondatokban magamat 2-3x ismételve, mintha magamat is meg kellene győznöm, vagy legalább teljesen ostobának tartanám a kgy-t, hogy elsőre és egyszer nem tudják felfogni. Ezt aláírom. Beszélhetnék többet. De egyébként se vagyok egy szószátyár. A másik, hogy módszeresen ki lett irtva az ellenzék innen, aki csak kicsit is nem tetszett segítséggel, vagy anélkül szépen lassan kigolyóztátok.

Fanni, ne haragudj, de ez nagyon durva. Remélem te is érzed. Mi az, hogy mi kigolyóztuk az ellenzéket? Az, hogy indítványoztunk egy tisztségviselő visszahívását az semmiféle módon nem befolyásolhatja azt, hogy milyen képviselők ülnek a kgy-ban. Nem tudom mikor tettem én valaha is olyat, aminek az volt a célja, hogy ne legyen olyan képviselő, aki máshogy gondolkodik. Ha ilyen volt, akkor gyakorlatilag bűnözőnek tartanám magam, ezt még nem értük el. Amit itt írtál az óriási sértés, és egyszerűen nem igaz.

Na pontosan ezért tartom furának. Az ellenzék kell. Az ellenzék veszélyes, mert bármit megtehet, nem ő van olyan helyzetben, hogy bármit is veszthetne, ha elront valamit. De nincs ellenzék. Nem tudom, hogy ez a belterjesség eredménye-e, de hogy nem nálam kezdődött, az teljesen biztos.

Ezt sem feltétlen így gondolom, nem az „ellenzék” kell, hanem olyan emberek, akik jó szándékból kritikusak, figyelmesek és foglalkoztatja őket a téma. Én soha nem voltam ellenzék, mégis minden elnöknek beszéltem hibáiról, pedig azt gondolom, hogy mindahányatokkal hasonló a gondolkodásunk.

Nem ragaszkodom én sem a székemhez, de ahhoz igen, hogy ha kell, vagy ha akarok fel tudjak állni belőle. Talán akkor lennék az egyik legboldogabb, ha most Kutival és Dukánnal kézen fogva elballagnánk hárman. Mondjátok és megyek. Vagy bírjátok még ki velem ezt a 2 hónapot és reméljük a legjobbakat, hogy olyat tudunk összerakni, amitől az utánunk jövőknek csak jobb lesz. Én bízom bennetek, sok sikert kívánok.

Pacsi:

F

Szissz válasza:

Nehezen szántam rá magam erre a komment dologra pontosan azért, mert bennem is erős félsz van, hogy majd itt a “nagyok” jól leoltanak, hogy az nem úgy van ahogy én gondolom; ha pedig én 4 év után nehezen szánom rá magam a nyilvános reakcióra, akkor azt gondolom valóban helyes az a gondolatmenet, hogy a fiatalok nem fognak felszólalni mert “meg vannak félemlítődve”.

Ezt én tényleg nagyon sajnálom, és igen, elfogadom, ha ezt mondjátok, hogy ez az én felelősségem is, bár soha nem éreztem magam nagyinak, a kilókat leszámítva persze.

Ettől függetlenül igen, téged is hibásnak tartalak ebben, ahogy minden képviselőt, ugyanis az, hogy képviselők lettetek, az igenis nagy felelősséggel jár, és magába foglalja azt is, hogy ha úgy van, akkor muszáj legyűrnöd a félelmeidet, és fel kell tenned kérdést, vagy hozzá kell szólnod valamihez. Ezt vállalja az, aki képviselőnek jelentkezik. Gondolj bele, hogy mi van, ha megkérdezi tőled egy szavazód, hogy mi alapján döntöttél és azt kéne válaszolnod, hogy „igazából nem tudtam mi van, de olyan csúnyán néztek elől, úgyhogy nem mertem megkérdezni”. Ez rossz, akárhogyan, és nem érzem jó kifogásnak ezt az egész „nem merek felszólalni” dolgot. Persze abban is biztos vagyok, hogy az, hogy mindenki ilyen hozzáállással indul már, az csak hatványozza ezt a helyzetet.

Nem értem. Kuti, értem nagyrészt mit és miért írsz, és értem, hogy fáj, hogy ekkora nemtörődömséget látsz a képviselők részéről. Én a magam részéről azt gondolom felfogtam és megértettem mi történt az induló robbanásokkor, ennek megfelelően szavaztam a szombati KGy-n is a bizalmatlansági indítványról. Megszokta mindenki, hogy ha szombaton van KGy az akkor rendkívüli és nem kell beszámoló, aztán seggre is esett mindenki egy kicsit, aztán volt rossz kommunikáció, számonkérés, sárdobálás, minden. Ennek ellenére nem gondolom, hogy szándékos átverés és megvezetés lett volna tervben (mondjuk 3 percnél tovább) akár Fanni, akár az EB részéről. Hibáztak? Igen. De úgy látom, megpróbálták ezt korrigálni és ehhez olyan lehetséges útvonalakat is felvetettek, amit nem kellett volna megvalósítani, majd jól nem is valósították meg ezeket. Mindezek után én személy szerint nem gondolom, hogy ez a hiba kellő ok lenne a lemondatáshoz. Ezen véleményemet egy szavazattal kifejeztem szombaton, majd csöndben maradtam. Öröm az örömben: nem hiszem, hogy KGy-t ezek után mer még bárki is hibásan összehívni.

Ezt abszolút megértem és elfogadom. Ha minden képviselő tudatosan döntött, és így, akkor minden szavam felesleges, de sajnós azt gondolom, hogy ez nem igaz. A helyzettel az a gondom, hogy utána sem ismerték el, hogy ez történt, de ezt én is betudtam megbocsájtható hibának, részemről túlléptem rajta, nem ez a probléma.

Értem, hogy titeket, Duki és Peti zavar, hogy a KGy-n ennyire nem szólt hozzá senki és láthatóan egyáltalán nem érdekelte a képviselőket mi, és miért történik. Azt viszont nem értem meg, hogy miután elmondtátok igen hangosan (és Duki, igencsak vállalhatatlannak gondolom azt a stílust és hangnemet amit a kb. 4. alkalommal amikor nekikezdtél, megengedtél magadnak), hogy mit gondoltok, és ezt hogy képzétek és nem voltatok képesek elfogadni, hogy egész egyszerűen nem az történik, amit ti előre elképzeltetek, vagy vártatok, hogy majd történni fog.

Ez is némi részt igaz, de azért ez így eléggé félreérthető. Nem az a helyzet áll fent, hogy mi szépen eltervezzük a kgy minden mozzanatát, és a saját kényünk kedvünk szerinti történéseket, aztán ha mégsem úgy van, akkor balhézunk. Egyértelműen nem ez történt, történik.

A jelenlévők ismerték a helyzetet (erről azt hiszem kellőképpen gondoskodtatok) és úgy döntöttek, nem szólnak hozzá. Vagy mert nem érdekli, vagy mert nem akar, vagy mert nem mer hozzászólni.

Nem tudom, hogyan vártátok, hogy az elhangzottak és a hangnemek után hajnali fél 3-kor majd fel mer állni egy “fiatal” és azt modnani, hogy “figyi, szerintem meg az van, hogy...” vagy akár csak az egyetértését kifejezni.

A hajnali fél hármas dologhoz több hozzászólás érkezett, mint vártam volna, nem is erről írtam korábban. Egyébként meg igen, hangoztatjuk ezt, hogy fiatal vagy nem fiatal, képviselők vagytok, mindannyian egyenrangúak. Mindenkitől elvárás, hogy ha valamivel nem ért egyet, annak adjon hangot valamilyen formában. Hallgatói elvárás, nem az enyém, azoké az embereké, akik rátok szavaztak, akár harmadjára választott meg, akár először. Ilyen alapon a gólyák érdekei sosem lesznek igazán képviselve, hiszen nyilván azok, akik velük kapcsolatban állnak inkább ők is fiatalok, akik persze nem szólnak a kgy-ban (nyilván ez a példa is sarkítás).

Az ultimátumot illetően nem emlékeszem már a pontos szóhasználatra (esetleg egy hangfelvétel segíthet), de arra igen, hogy nem igazán tudtam máshogy értelmezni, minthogy vagy a hők vagy az alapítvány elnöke - így vagy úgy, de - menni fog (pedig jóhiszemű vagyok, tényleg megpróbáltam).

Elhiszem, tényleg nem emlékszem pár részletre, ezt sajnálom (mármint azt, hogy nem emlékszem, Duki szavai az ő saját felelőssége).

Az alapszabályt illetően - ha már hajnali fél 3 - szerintem jelentősen növelte volna a hatékonyságot és a hozzászólási, érdeklődési kedvet, ha nem egy hétköznapi éjszaka csinálnánk ilyeneket. Nem jönnének el a képviselők egy szombati kgy-ra, ahol jogszabályos szövegekről kell véleményt alkotni és kitalálni, hogy mi legyen? Azt se tudják mi ez és mi a jelentősége? Akkor a kedves szacskók mondják el a szakterület képviselőinek, hogy ez miért fontos, hogyan kéne csinálni (mármint értelmezni, fejben ott lenni; nem “mit kell csinálnod és szavaznod” értelemben), és oldják meg, hogy azok akik képviselők lettek, viselkedjenek is ennek megfelelően.

Teljesen egyetérték. Persze én el tudom fogadni, hogy hétköznapi van kgy, de akkor előre kell dolgozni. Azt nehezen értem meg, hogy a mentorkoncepciónak van egy külön hétvégére összehívott kgy-ja, az alapszabálynak meg nincsen (pedig szerintem érezhetően fontosabb ez (persze Matyi, félre ne értsd, a mentorrendszer is az egyik alapvető fontosságú dolog a ttk hőkben, de az alapszabály azért kicsit nagyobb volumenű)), de ebbe meg aztán pláne nem szerettem volna beleszólni.

Peti: rettenetesen visszaalaknak tartom, hogy elvileg nyitottság meg minden (mármint ha jól értem te ezt támogatnád), és írsz egy levelet egy facebook csoportba, mert nem szeretnéd egy nyilvános felületen viszont látni. Komolyan olyan ez a kialakult kérdéskör, hogy ez nem lehet nyilvános? Ha meg lehet, akkor nem magunkat köpjük arcon ha hirtelen eldugjuk a “zárt ajtók mögé” amivel baj van?

Ez is igaz, ezt igyekszem javítani.

Egyébként nagyban egyet értek a Fanni által leírtakkal. Lehet, hogy nem értek mindent. Biztosan teljesen más szemüvegen keresztül látom a világot mint ti. Véleményekre vagytok kíváncsiak, talán nem pont az enyéimre (állítólag az én időm már lejárt), de íme. Szeretettel várom a

belémkötést és az építő kritikát is, és még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ha egy 4. éve képviselő és 3 éve tisztségviselő valaki alig tudja rászáni magát egy hozzászólásra mert nem meri/akarja kitenni magát az utána következő támadásnak, akkor nem tudom mit várunk a fiatalaktól...

Ezt is sajnálom, hogy alapvetően úgy állsz hozzánk, hogy csak beléd kötni akarunk (támadni meg aztán pláne, ez egy HÖK, nem gondolom, hogy ennek a szónak egyáltalán fel kéne merülnie). Én legalábbis soha nem ilyen szándékkal indultam ezeknek, de elhiszem, hogy így érzitek és ez kétség kívül annak köszönhető, hogy én viselkedtem rosszul. Fontos tanulsága ez is az életnek, tényleg hasznosítani tudtam volna, ha előbb mondjátok.

Zikk válasza:

Szisz nagyjából leírta a gondolataimat, annyit tennék még hozzá, hogy a méltatlan kirohanás helyett egy állandó kommunikáció többet ért volna, mint egy sok helyen vállalhatatlan stílusban előadott beszéd.

Sajnálom a stílust, de valljuk be, pontosan tudjátok, hogy hányszor mondtam már el szépen ugyanezt (konkrét példáktól eltekintve). Rengetegszer, és aki azt mondja, hogy nem, az hazudik. Én megpróbáltam szép szóval, igen, de ennél tovább nem bírtam, pedig türelmes embernek tartom magam.

Ami meg azt illeti, hogy szavazógép lenne mostanra a küldöttgyűlés. Bizony meglehet. De hogy ti elvitathatatlanul hatalmas érdemeket szereztek abban, hogy ez így alakuljon (lévén mint többször is hivatkoztatok rá, sokadik éveketek töltitek a küldöttgyűlés berkein belül).

Ezt az összegzés során is kifejtem, én akkor tartom személyes hibámnak ezt, hogyha alkalmatlan képviselők ülnek a sorokban. Persze továbbra sem érdekel jelen helyzetben, hogy én mit gondolok, a kgy szava a fontos.

Egyébként nem tudom mennyire releváns még a küldöttgyűlésen elhangzó beszéd, de azért nem egy logikai ellentétet vélek felfedezni, csak ügyes beszéd mögé bújtatva.

Igazán elvárható lett volna, hogy ezeket elmond. Nem tudom mi számít ügyes beszédnek, talán az utóbbi 10 évben nem voltam ennyire ideges, gyakorlatilag nem emlékszem az egészre. Persze, ha az jó út, hogy ilyenkor nem mondjuk el, hogy mi hülyeség, akkor sok sikert hozzá.

Félreértés ne essék, nem kívánok senkit sem úgy védeni, hogy másokat támadok, csak a saját felelősségen talán illett volna jobban elgondolkodni néhány esetben, mielőtt ezeket a dolgokat másokra borítjuk. Fanni sem hibátlan, az EB szerepe számomra is kicsit érthetetlenül a "HÖK alá dolgozunk" rendeltetést vette fel, ami nem jó irány, és ezen változtatni kell. De így?

Mi legalább megpróbáltunk változtatni. Képviselőként elfogadhatatlannak tartom, hogy látok egy hibát, ami a HÖK-nek rosszat tesz és semmit nem tesz hozzá. Ha bármi más ötleted lett volna, egészen nyugodtan megvalósíthattad volna, sőt, kötelességed lett volna. A saját felelősségemen pedig elgondolkodtam, továbbra is rossznak tartom, hogy ezt okozta az, hogy elmondtam a véleményem, de ha ezt okozta, akkor nincs több kérdés.

Összegzés, zárszó:

Sajnálom, hogy sok felvetésemhez nem jött érdemi válasz, és sokhoz ami jött is, teljesen másról szólt, mint amit én írtam. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy nagyon fontos volt ennek a beszélgetésnek, levelezésnek a „kirobbanása”, számomra legalábbis tanulságos volt. Mindig is úgy tekintettem, hogy a KGy szava a mérvadó a TTK HÖK életében, ezt azóta is tartom, és ennek megfelelően alakítom tetteim. Úgy érzem, hogy az elmúlt évek során igyekeztem hasznos tagja lenni ennek a közösségnek, igyekeztem sok mindenben segíteni, amiből szinte természetesen adódik az, hogy sokat hibáztam is, mely hibáimért mindig vállaltam, vállalom a felelősséget. A Küldöttgyűlés egyértelműen kinyilatkoztatta, hogy komoly felelősségem van abban, hogy a képviselői munka azt jelenti ebben a szervezetben, amit jelent, ezt én elfogadom, tudomásul veszem és elnézést kérek érte, és tekintve, hogy mennyire ellenkezőnek vélem ezt a saját értékrendemmel, így megteszem a szükséges lépéseket is.

Én, mint hallgató persze továbbra sem tartom elfogadhatónak, ami történik. Az, hogy a TTK HÖK küldöttgyűlésének képviselői arról győzik meg egymást, hogy rendben van az, hogy ők félnek felszólalni, az minősíthetetlen. Az a képviselő, aki *bármilyen* okból fogva nem mer kérdezni, vagy véleményt mondani, az nem képviselő. Az arra az emberre érkezett szavazatok gyakorlatilag feleslegesek. És ebben nem fogadok el ellenérvet, kifogást. Amit tesznek, az színtiszta kifogáskeresés, próbáljátok megindokolni, hogy miért fogadható el mégis az, ami nem elfogadható. Ha képviselőként bármikor is magamban tartottam volna a kérdéseimet, akkor azt a 200 szavazót aláztam volna meg, hogy bizony ők igenis rosszul döntöttek, amikor engem választottak.

Talán nem újdonság számotokra, hogy nekem mit is jelentett a TTK HÖK, Az Alapítvány, a MatSzaCs. Úgy érzem, hogy tényleg minden tőlem telhetőt megtettem ezek segítésére, kidolgoztam a belemet is, ha arról volt szó. Bízom benne, hogy ti is ezt fogjátok tenni a jövőben, még akkor is, ha néha szembe kell nézni kellemetlen pillanatokkal, olyan helyzetekkel, amikor kritikát kaptok nyíltan stb., mert a hallgatók, a szavazóitok ezt szeretnék, és így tudtok igazán hasznos és jó egyetemi éveket biztosítani nekik (és magatoknak is).

Az eddigiek fényében azonnali hatállyal lemondok az ELTE TTK Hallgatói Alapítvány kuratóriumi titkári tisztségéről, az ELTE TTK Fegyelmi Testületi és Kari Könyvtárbizottsági delegáltságomról.

Maradok barátsággal,

Kuti Péter